

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografică „Telegraful Român”, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele să se adreseze la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumerațiune nouă

la

„Telegraful Român”,

deschidem pe anul 1899, cu prețul moderat ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asigurațiune postală (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul și al poștei ultime, se fie scrise legibil.

Se atrage atențiunea on. domni abonenti, al căror abonament s'a sfârșit, să-și înnoască abonamentul, pentru că altfel expeditura va fi silită a sista trimiterea foiei deja după numărul 4 din anul curent.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

La începutul anului.

În toate lucrările noastre la locul prim cerem ajutorul celui de sus, și darul lui asupra lucrărilor, cărora ne supunem.

Datori suntem să o facem această și în lucrarea această, la care ne-a chemat autoritatea bisericească.

În numele Domnului începem deci această lucrare, când intrăm în anul 47 al existenței acestui ziar.

Chemat la grea, dară nobilă misiune, în zile grele, ziarul nostru și-a scris pe stindardul său loialitate către dinastie și tron, supunere legilor țerei.

Sub deviza această s'a angajat la lucru ziarul nostru pentru binele națiunii române și pentru binele bisericei noastre ortodoxe române.

Binele patriei, binele bisericei ortodoxe române, binele poporului român, aceste au fost motorul lucrărilor ace-

lora, cari de ani 47 au muncit la ziarul „Telegraful Român”.

Binele patriei, binele bisericei ortodoxe române, binele poporului român ne însușește și pe noi, acesta ne croiesc drumul nostru, acesta este titlul de existență al ziarului nostru.

Au fost grele timpurile, în cari ziarul nostru a pașit pe terenul de luptă pentru luminarea poporului român, grele sunt însă ele și acum la începutul anului în care intrăm, precum în general într-o jumătate de veac, care s'a încheiat cu anul 1898, a fost grea pentru noi Românii și plină de momente de serioase îngrijiri.

O jumătate de veac vieja noastră națională bătută a fost de vânturi cumplite, și noi siliți am fost să căutăm adăpost spre a ne putea salva bunurile avute, și dacă e posibil să le și înmulțim.

Au fost de scurtă durată frumoșele zile de primăvară, cari promiteau și pentru noi zile mai senine, zile mai calde, cari puteau fi princișe dezvoltării noastre naționale.

Cu era constituțională s'a pornit un curent bolnăvicios în patria noastră, care a luat dimensiuni tot mai mari, și noi Românii nu am avut maturitatea politică, ca cu toții, unanim acceptând baza de drept creată, să căutăm a ne valida, ca factorii normativi din stat să fie siliți a reflecta la puterile noastre.

Ne-am divizat deci în două tabere, și ne-am slăbit ori-ce acțiune în cele politice, și divizați suntem și azi; fără de a întreba de noi, de durerile noastre, lumea merge înainte, și noi neavând alta de lucru, spre a face și noi ceva, ne certăm noi între noi, și astfel ne consumăm și puținele puteri, ce le am putea întruni la acțiuni culturale al noastre.

Reduși deci la totală neactivitate, noi ne-am restrâns la ale noastre bisericesci și școlare, și despre afacerile publice din stat numai ca cronicari am luat notițe pentru orientarea publicului nostru.

Vom rămânea deci consecuenți acestei programe, și la locul prim vom căuta a promova interesele noastre bisericesci, interesele noastre școlare, interesele noastre culturale.

Iubirea către biserică, iubirea către școală, iubirea către instituțiunile noastre culturale, o vom ținea caldă în inima poporului român.

Vom căuta să arătăm ca model faptele cele bune, faptele cele nobile ale altora, fie pe terenul bisericesc, fie pe cel școlar, fie pe cel cultural, ca toți să se orienteze după cele bune; vom cauta a combate faptele rele, ca poporul nostru să se ferască de ele.

Vom căuta a da poporului nostru învățături din cele economice, comerciale și industriale, ca și în aceste să potta susținea concurența cu popoarele celelalte din patria noastră.

Dacă apoi va veni timpul să se începă o acțiune politică sănătoasă și la noi românii, noi vom sta la locul nostru pentru binele patriei comune, pentru binele bisericei, pentru binele poporului nostru.

Anul-Nou în Sibiu.

În Sibiu s'a serbat Anul Nou conform usului din trecut. După terminarea serviciului divin oficiat de parohul din cetate, P. O. D. ppresbiter Ioan Papuș, s'au întrunit întru Consistoriul arhidieceșan precum și alți onorațiori din loc, în localul cancelariei cons. și au trimis telegrame de felicitare atât la adresa nou alesului arhiepiscop și metropolit I. P. S. S. Ioan Meșianu în Arad, cât și la adresa episcopului nostru dela Caransebeș P. S. S. Nicolae Popea; ér în urmă s'au prezentat cu toții în locuința Ilustrității Sale actualului președinte al consistoriului arhidieceșan, arhimandrit și vicariu Dr. Ilarion Pușcariu. Aci părintele asesor consistorial Zaharie Boiu a ținut în numele întregului consistoriu o alocuțiune de felicitare la adresa dlui vicariu, accentuând în deosebi tactul și priceperea cu care a condus în timpul vânduiei scaunului arhiepiscopesc, afacerile arhidieceșei, și dorindu-i dela Dumnezeu sănătate și ani mulți spre binele și progresul

bisericei, pe carea de un lung șir de ani cu credință și abnegațiune o servește.

Ilustritatea Sa, Părintele arhimandrit și vicariu arhiepiscopesc Dr. Pușcariu, mulțumind pentru urările făcute, arată, că ajutorării reciproce și înțelegerii frățesci, care trebuie să existe între membrii unei corporațiuni de însemnătate consistoriului nostru, este a se atribui mersul regulat al lucrărilor, și își exprimă speranța, că această frățescă armonie va fi și pe viitoriu temelie activității noastre. Grupați în jurul noualesului și mult-asteptatului arhiepiscop și metropolit, cu dragostea, cu care congresul l'a ales, progresul și dezvoltarea instituțiunilor noastre este garantată, căci dragostea reciprocă învinge toate greutățile.

*

Crisa din Pesta nu dă deloc de o cărare mai bună, care să o scotă din încurcătura.

Singur știrile despre demisia inevitabilă a ministrului-președinte Bánffy, sunt mai stăruitoare și date ca mai sigure.

În parlament obstrucțiunea urmază.

Revistă Bisericească.

Darurile sf. sinod al Rusiei.

După cum ne vestesc zărele din București, Dl Fonton, ministru plenipotențiar al Rusiei la București, a remis, de Sântele sârbători, I. P. S. Sale Metropolitului primat al României, mai multe cadouri ale Sfântului Sinod de Petersburg.

Aceste cadouri consistă din 13 icoane foarte prețioase.

I. P. S. S. Metropolitul primat, primind darul, a remis Exc. Sale d-lui de Fonton o scrisoare de mulțumire pentru Sf. Sinod din Petersburg.

*

Biserică gr.-or. maghiară!

Un Sârb renegat publică în „Bud. H.” dela 12 Ian. un articol în care pledază pentru ideea formării și unei biserice greco-orientale maghiare, precum e cea gr.-cat. maghiară (printre Ruteni), spre a cuprinde pe Românii și Sârbii gr.-or. ce s'ar renega și ar pași în sinul ei.

FOIȚA.

Fantasmele durerii.

Pe țermul trentin, pe o treaptă
Săpată 'n granitul verzuu,
Am stat, și 'nceput-am să-mi spuie
La valuri durerea nedreaptă,
Viața-mi în lacrimi perdată,
Tortura de nimeni știută...

Era în amurg. De pe mare
Suspina de milă adâncă
Veneau să se spargă de stâncă,
În spună de lacrimi amare...
Plângeam, și 'n pacinica Fire
Dor murea mă are în știre...

Dar iată, pe-ariپی de zefir,
Din fundul albastru de zare,
Cu ochii mai adânci ca o mare,
Cu ochii de-albastru safir,
Se 'naltă 'n crepusculul serii
O umbră, — fantasma durerii.

O potta nori roșii de sânge,
Cu lira-i de aur în mână,
Și-un cor de suspine o 'ngână,
Când lira începe a plânge...
Și-n glas de acorduri ea cântă
Durerea ce lumea frământă.

Alergă cântarea amară
În vaer de vaete sumbre,
Și-o horă de palide umbre,
Înconjură trista feciără
Dansând cu blesteme 'n gură,
Cu milă, cu dor și cu ură.

Cântat-au durerea cumplită
Ce'n juru-mi de-a pururea geme,
Durerea stăpână pe vreme,
Stăpână pe-a lumei ursită,
Și cântul a fost vijelie
De bocet, și plâns de-agonie.

Cântat-au durerile toate,
Pe cele ce-au fost și ce sînt,
Pe strîmtul și negrul pământ;
Și marea, cu valuri în glote,
Alergă și spumegă 'n vaer —
E iad pe pământ și în aer...

Dar când început-au, pe strune,
Să-mi plângă durerile mele,
A plâns tot noianul de stele!
Iar umbrele, toate, nebune
De groză, în fugă se 'nșiră,
Căci strunele 's rupte pe liră!

Pe țermul trentin pe o treaptă
Săpată 'n granitul verzuu,
Rămas-am eu numai să-mi spuie
La valuri, durerea nedreaptă,
Viața-mi în lacrimi perdată,
Tortura, de nimeni știută.

Elvira Santorino.

Din copilărie.

Pe atunci sârbătorile aveau pentru mine
un farmec cu mult mai mare ca astăzi. Cum
ne da vacanție de la școală, iute-iute acasă,
svirle săculețul cu cârți toema 'n fundul
supatului și tiva afară la băieți! Aveam și noi
cercul nostru: la ghiață ori la maidan.

Mi-alesesem eu tovarăși de colindat dar
nu ne legasem colea, știți, cu strășnicie. Dar
cum m'am vădut scăpat dela școală, par'c'am
scăpat din pușcă, așa mă duceam la veru
Radu, la veru Gligore și la Vasile, să punem
țara la cale. Cuăștia trei mă duceam și în
pătra secă. Eu colindam bine. Vasile mânca
bine, Radu înjura de aprindea cerul și se'n-
figea la harță să fi fost omul cât muntele, și
Gligore cărăbănia cu pumnii ca o mără.

— Ei, mă verilor, mergem noiăștia
patru cu colindatul?

— Mergem mă, dău na!

Am băgat degetul cel mare dela mână
dreptă în gură și l'am unit pe rënd cu al
celor lalți

De acuma ne am pecetluit.

Ei, da pustiile de necazuri să jineu nu-
mai de capul nostru. Ce colinde învățăm,
unde-le învățăm? La întrebarea întâia am
răspuns eu, la a doua nici unul, că știa că-și
aprinde pae în cap cu ai de acasă. Unde
întram noi să învățăm colinde, adio liniște.
Când ni se ura cu colindatul, ne apucam la
trânteli; tăbaram toți pe verul Gligore, și ne
opinteam, ne învêteam, dam peste scaune,
stricam cine știe ce, că numai ce-auțiam:

— Ară-mi-vă terciu de netoți. Ia stați
să v'arăt eu acu!

Par'că noi eram proști să stăm să ve-
dem ce ne arată.

Tunde-o afară, și încet-încet hai în
eslea din cosor și dă-i ș'acolo colinde!

După ce știam colinda cu toții, ne apu-
cam și furgășiam pe unde-va vre-un băț, de
obicei vre-un fuscel dela războiu, ne regu-
lam săculețele de nuci, și când se în-
săra, hai!

Când se pornim, altă pricină de neîn-
țelegere: Cine strânge banii? Par'că-l ved
pe Vasile:

— Strânge-i tu, mă Constandine, că verii
tăi le dă drumu 'n cisme.

Mergem pe la cunoscuți și pe la
necunoscuți; bani, covrigi, roșcove, nuci,
ocări, noi nu ne sinchisim și mergem înainte.
Zăpada scârție; a fi trecut vre-o patru cias-
uri din noapte, ômenii s'au cam rărit, lumi-
nile s'au stins și într'un târziu, după ce îm-
părțim frățeste banii, ne-am învoit să ne du-
cem fie-care la ușa cui ne are.

Ai mei dorm toți, în casă e tăcere
adâncă; candela arde sub icoana Maicei Dom-
nului; o ureche de porc mă ispitește, eșind
de sub pânzătura cu care e învălăită.

Mă stăpânesc, mă bat peste gură, îmi
fac cruce și mă culc. Peste câte-va minute
visam că umblu la colindat.

C. Sandu.

Din diecesa Aradului.

— *Anul nou la Arad.* În ziua de anul nou s'au prezentat la Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecesan *Ioan Meșianu* spre a-și espune sentimentele de aderință și a-l felicita, membrii consistoriului eparchial, corpul profesoral dela seminariul diecesan, reprezentanții comunei bisericesti Arad, Corpul ofițeresc dela armata comună, corpul ofițeresc dela armata pentru apărarea țării, sub conducerea comandanților de garnisonă, șefii autorităților civile din orașul și comitatul Arad, și alți mulți onorațori — dorind Prea Sfinției Sale: an nou fericit.

(Bis. și Școala.)

Din diecesa Caransebeș.

— *Crăciunul la Caransebeș.* Nașterea Domnului Isus Cristos a fost sărbătoare în mod deosebit aici în centrul diecesei noastre. Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecesan, *Nicolae Popea*, asistat de Prea Cuvioșia Sa Domnul Archimandrit, *Filaret Musta*, de preoții locali și un diacon, a celebrat sfânta liturgie, în decursul căreia a ținut frumoasă și instructivă pastorală, publicată în fôia noastră.

— *Anul nou.* Din incidentul anului nou Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecesan, *Nicolae Popea*, a fost felicitat din partea Membrilor Consistoriului diecesan, a institutelor diecesane, a preoției locale, prin P. C. Sa Domnul Archimandrit *Filaret Musta*. Apoi de corpul ofițeresc din loc prin dl major c. și r. *Krischer*, din partea Comunității de avere, a Magistratului etc.

P. S. S. a mai fost felicitat de singuratici onorațori din loc, precum de dl Vice-colonel în retragere *Gustav de Schwerenfeld*, marele proprietariu *Hedvig de Bösz*. De asemenea a primit numeroase felicitări în scris și telegrafice dela numeroșii sei stimatori din țară și străinătate.

Tot din incidentul Anului nou P. C. S. D. Archimandrit *Filaret Musta*, a fost felicitat din partea membrilor Consistoriului și ai instituțiilor noastre diecesane, prin rostul dlui asesor consistorial *Ioan Ionaș*, și de alți onorațori.

(„Fôia Diecesană“)

Inmormântarea parochului Frateș.

(Din tractul Brașovului)

Satulung, 1 Ian. v. 1899.

Onorată Redacțiune!

Joi în 31 Dec v. 1898 am asistat în Comuna *Bacifalu* (Săcele) la o inmormântare pompoasă, cum — arareori se poate vedea prin Săcele.

Era inmormântarea veteranului preot *Nicolae Frateș*, fost paroch în Sâmpetru. Șasespredece preoți în frunte cu doi Protopresbiteri, *Ioan Petric* și *Bartol*. Baiulescu în ornate bisericesti, formau un impunător conduct. Lor le urma sieriul luxos, purtat de 6 bărbați, și alți vre-o 10 lângă ei, oameni cari difereau de portul din Săcele: erau comitetul parochial din Sâmpetru, care cu preotul lor în frunte veniseră să-și împlinescă o sfântă datorie față de bărbatul care 56 de ani le-a fost părinte sufletesc. Mulțimea poporului, prezența autorităților politice, corpul învățătorilor și cordoanele elevilor de școală, toate vesteau că sieriul acesta cuprinde un răposat scump, un preot harnic, un bărbat iubitor de biserică și națiune.

Nicolae Frateș a ajuns în comuna Sâmpetru, când acesta, afară de o bisericuță modestă și de credincioși, nu avea nimic. În grele timpuri, dar prin o muncă cinstită, prin o activitate și înțelepciune rară, el a sciut însă câștiga în scurt timp de la comuna politică o porțiune frumoasă de pământ, o școală cu 2 clase, o casă parochială, un cimiter spațios, și un salariu învățătorilor, toate la oaltă trecând peste considerabila cifră de 5000 fl.

Veteranul repostat a fost și un prea vrednic tată de familie, crescându-și, în veduvie, cu mari jertfe 7 fii pe la școli înalte, dându-le o creștere din cele mai alese. Trei iubiiți sei fii disting pe fericitul în Domnul asesor consistorial și protosingel *Nicanor Frateș*, a cărui mörte prea timpurie i-a scurtat și iubitorului seu părinte, ăilele.

Cuvântarea Prea On. Domn Protopop *Ioan Petric* ținută cu această ocaziune, a fost o prea frumoasă-cunună de flori a recunoștinței depuse pe sieriul meritatului bărbat. D-Sa, deși bătrân de ăile, dar tot adânc în concepțiune, prin frumoșele asemănări și expuneri, ni-a făcut să-i admirăm de nou spiritul seu încă tiner.

Din acest panegeric, spre supriinderea tuturor reeși, că răposatul *Nicolae Frateș*, pe lângă meritele sale câștigate pe terenul bisericesc și scolastic, ca paroch, ca asesor, ca membru al Asociațiunii Transilvane, acum la sfîrșitul vieții sale a voit să nu rămână nimeni cu nimic dator.

Având dorința de a fi înmormântat în comuna *Bacifalu* în cripta familiară, lângă iubitul seu fiu protosingel *Frateș*, a testat comunei bis. din *Bacifalu*, care nu se prea pöte mândri în cele materiale, 5 acțiuni de ale „*Albinei*“ în valöre de 2800 coröne, ca din această fundațiune să se pöta întregi pe viitor venitele parochiale.

Acest dar, această faptă, a fost o neașteptată nobilă lovitură pentru comitetul parochial de acolo, care, auzi Dta!, s'a împotrivit a permite înmormântarea acestui binefăcător, în cimiteriul lor, amărînd pe familia obidită, pe preotul lor, când ei chemați erau să-i mângäe!... Sa opus acest comitet cu forța a se deschide cripta familiară, care, drept spunînd, formeză cea mai frumoasă podöbă a cimiteriului, așa că s'a simțit necesitatea a se apela la — oficiile politice, mijlocindu-se prezența pretorului și a 4 jandarmi!...

Fericitului părinte adormit în Domnul îi dic: Dău să-l odihnescă și să-i resplătescă faptele, iar comitetului parochial din *Bacifalu*, adevă a acelor membri, cari ast-fel își cunosc chemarea, le dic, ca din indignarea și disprețul, ce toți cei prezenți și ne-interesați l'am simțit pentru purtarea lor cu această ocaziune, să-și tragă cel puțin în-vătătură pentru viitor.

R. V. preot.

Revistă Externă

Rusia și Francia

Diarul „*Novoje Vremja*“, constatănd atacurile neîncetate ale ăiarelor engleze contra Franceiei, crede de datorita lui a-le aminti că *Franța nu e izolată*, și că de altă parte, Germania, Statele Unite și Japonia, nu sunt dispuse să accepte rolul ce li'l destină ăiarele engleze.

Americanii și Filipinele.

Americanii au la rëndul lor și ei de furcă cu locuitorii indigeni din insulele Filipine, de curînd răpite Spaniei, întocmai precum Spaniolii aveau în timpul mai nou.

Aguinaldo, șeful indigenilor nemulțumiți de domni străine, se îndreptă acum contra noului stăpân al insulelor, declarînd că nu vor să primescă nici domnia lor, căci ei vor să formeze o republică independentă.

Generalul *Otis* a telegrafiat la Washington că a făcut cunoscut lui *Aguinaldo*, că dacă nu va desarma și nu-și va licenția imediat forțele, va fi arestat, el și membrii cabinetului seu.

Agenții filipini din Wahshington, *Agoncilo* și *Lopez*, declară că proclamația publicată la 8 Ianuarie st. n., de generalul *Otis*, va înăspri și mai mult rezistența partidului neatărnărei.

Așa e foarte probabil că americanii să fie siliți a folosi forța față de partidul independentei din Filipine, pentru a'l aduce la supunere.

Că America va putea să și-i supue și fie în frâu cu mână mult mai tare de cum o putea face Spania, e de prevădut, fiind americanii cu mult mai apröpe de Filipine decum Spaniolii erau, și deci în posibilitatea de a-și trimite repede forțe spre insulă, și dată fiind, afară de a acest avantaj, și vitejia și istețimea lor, dovedită de curînd în rășboiu.

Conflict nou între Franța și Anglia

A mai răsărit o neînțelegere între Anglia și Franța. Se pare că între aceste două state certa nu vrea să se isprăvescă. Teatrul noiei neînțelegeri e Madagascarul.

Punînd stăpânire asupra insulei, guvernul frances a căutat să favorizeze interesele naționalilor săi, îngărădindu-le contra concurenței streine și mai ales contra concurenței engleze.

Pentru legitimarea acestor mäsuri, guvernul din Paris a invocat motive, pe cari guvernul englez le declară de — „pretexte“. De pildă comercianții anglo-indieni sunt acuzați de francezi, că au procurat arme sclavilor din Madagascar cari luptau contra ocupațiunei franceze a insulei. Pentru acest cuvînt s'au adus restricțiuni comerului anglo-indienilor, și s'a interzis comerțul cu insula tuturor imbarcațiunilor cari nu pörtă pavilionul francez.

Guvernul englez contestă temeinicia acuzărilor guvernului francez, și reclamă contra măsurilor luate, ca fiind vexatorii pentru comerț.

Și iarăși schimb vehement de note și iarăși primejdia rășboiului pe mare, rășboiul ce ar fi mult superior și mult mai gröznic, ca cel americano-spaniol!

Răscumpărarea felicităților de Anul-Nou.

Obiceiul introdus și la intiligința altor popöre, ca în loc de fecitări speciale de anul nou, să se depue spre un scop de binefacere o sumă öre-care, drept răscumpărare a felicităților, — a luat și la noi o întindere măricică.

Și iată cari anume din aședămintele noastre publice, naționale ori de binefacere, au avut folos din introducerea acestui obicei și între noi, la Anul-Nou 1899:

Pentru „*Casa Națională*“ contemplată de „*Asociațiune*“, a încurs dela 51 de domni din Sibiu și din afară de Sibii 226 coröne 20 bani.

Pentru *Masa studenților* proiectată în Brașov au încurs de la 5 domni din Brașov 40 coröne.

Pentru „*Fondul școlarilor bolnavi*“ din Blaj a încurs dela 15 domni din Blaj, 50 coröne.

Pentru „*Fondul de stipendiu al tinerimii române din Arad*“ a încurs dela 11 domni, suma 48 coröne.

Pentru „*Internatul român de băieți din Cernăuți*“ (Bucovina) a încurs dela 25 domni din Cernăuți și din Bucovina, 110 coröne.

Din România.

(Congresul învățătorilor din Ploesti) Congresul învățătorilor din Țară, anunțat și de noi, s'a ținut la Ploesti săptămăna trecută, în prezența a 150 de învățători. Din toate unghiurile țării au fost delegați.

În prima ăi s'a discutat asupra unificării școlilor normale în a două ăi asupra înființării școlilor complementare și de adulți. Discuțiunea a fost liniștită și dămnă.

În a treia ăi s'a discutat unificarea revistelor învățătoresți din Țară.

(Un vapor special). Direcțiunea serviciului maritim român a luat în studiu chestia construirii unui vapor special pentru transportul creozotului de la Londra la Constanța. Această substanță chimică e necesară pentru ungerea traverselor de lemn de sub șinele drumului de fer.

Vaporul, a cărui construcție se studiază, ar costa suma de o jumătate milion de lei. El ar face pe fie-care an câte cinci curse dus și întors între Constanța și Londra. Plecând din Constanța, el ar putea să încarce petrolu cu destinație pentru Londra, și s'ar încarca cu creozot.

Direcția socotește că va realiza un beneficiu de 7 la sută din capitalul angajat, procurând în același timp administrației căilor ferate o substanță cu ajutorul căreia ea va putea să obție o durabilitate considerabilă pentru traverselor de lemn de sub șine.

DIN BRAȘOV.

Pentru „*Masa studenți or*“ contemplată a să înființa pentru ajutorarea studenților săraci dela școlile noastre centrale gr-or. din Brașov, — au mai încurs contribuiri benevole dela d-nii *Mihail Cirlea* notar public în Abrid 50 fl.; *F. A.* din Brașov 50 fl.; *Valeriu Bologa* dirigent al filialei „*Albina*“ Brașov 5 fl. *Augusto Mazzuchi* din Brașov 5 fl.

În „*Gazeta*“ din ajunul Anului-Nou am aflat următoarele:

„*Studenții colindători* din sêra de Crăciun, după cum s'a arătat în darea de sêmă publicată, au câștigat în favörul mesei studenților peste 400 fl. v. a.

„*Deörece însă în sêra de Crăciun n'au putut merge pe la töte familiile române, după cum aflăm, ei vor continua colindatul în presêra anului nou, mergînd și pe la acele familii, unde n'au putut merge în sêra de Crăciun.*“

Prea adevărat!

În o mulțime de numeri ai sei de cătră finea anului 1898, „*Tribuna*“ din Sibiu a făcut un vuet de pregătire a lumii, că dela anul nou o să tacă din „*Fôia Poporului*“ între altele și — fôie „*pedagogică*“, căt părea că e vorba cel puțin de pregătirea neamului românesc pentru o acțiune epocală!... cruciată!...

E förte puțin euminte lucrul de care s'a apucat redacția „*Tribunei*“, chiar acum când avem o fôie pedagogică în Sibiu, și când și frații gr. cat. dela Blaj anunță apariția dela Februarie curent a unui organ pedagogic.

Frumos și prea adevărat ilustreză și luminöză din töte punctele de vedere, „*Fôia Pedagogică*“ din Sibiu, în numărul seu mai nou, întreprinderea celor dela „*Tribuna*“. Iată ce răspuns aflăm în „*Fôia Pedagogică*“ privitor la chestia asta:

Mai multora: Ne întrebați, care este părerea noastră asupra ideii contopirii unei foi pedagogice cu unul din ăiarele noastre politice? — Ca mai nainte cu altă ocaziune analogă, așa și acum suntem în contra unei astfel de fusiuni. Pedagogia fiind o sciință seriosă, cu rostul seu, cu sciințele sale auxiliare, cu terminologia sa proprie, cere o ocupare mai cu dinadinsul, dacă e se ajungi la ceva pozitiv cu ea. Sunt, fără îndoială, în domeniul pedagogiei multe cestiuni, cari interesează cercuri förte largi și pot fi tractate la înțelegerea publicului mare cărturar mai inteligent, förte multe cestiuni însă, și mai ales cele privitoare la metod, general și special, se pot adresa cu succes numai unui public cu öre care cultură specială pedagogică.

Tractând dar în vr'un ăiar politic articoli de pedagogie, aceștia, avînd să fie accesibili înțelegerii inteligenței din publicul cel mare, din popor, nu vor öferi învățătorimii lucruri, cari săi deștepte în mod mai deosebit interesul; iar trecînd preste nivelul înțelegerii tuturor și adresându-se numai învățătorilor, vor trebui să renunțe din capul locului a fi întipinați cu interes și pricepere de cătră publicul celalalt! Astfel nu vor fi satisfăcuți nici unii nici alții, și nici cauza școlară nu va avea mult folos din o astfel de fusiune.

Pedagogia și școlă ocupă un loc destul de însemnat în viața unui popor, încât să merite locul stăpânului în casă proprie, iar nu se fie considerate ca a cincea rötă la car, și degradate la rolul de servitoare.

La acestea considerații mai adaugăm una, care mai ales nu trebuie trecută cu vederea: Articoli pedagogici, ca și cei din alte sciințe, publicați în foi politice, fie chiar și în suplemente mai mult sau mai puțin deosebite de cealaltă parte a ăiarului, fiind dat caracterul pedagogiei ca unei sciințe serioase, iar pe de altă parte fiind dat gradul anumit de intiligință al publicului mare, förte ușor pot da naștere inconvenientului, ca înțelegînd vr'unul sau altul din articoli de interes mai general, să te cređi „*pricepător consumat*“ în töte ale pedagogiei și metodice, și prin urmare îndreptățit la „*judecată normativă*“ în töte afacerile pedagogice!

Semidoctismul și diletantismul acesta însă, care pe alte terene ne-au adus destulă stricăciune, ar trebui să ne facă să ne gîndim și resgăndim bine, înainte de a le deschide fără nici o rezervă ușile, să între și în sanctuarul școlii, unde numai cei mai pricepuți și mai bine înzestrați cu cunoștințe temeinice, ar trebui să aibă cuvîntul normativ!

Să-i dăm fie-căruia ce 'i-se cuvine. Ideea, de a aduce toate manifestările vieții culturale ale unui popor numai și numai în legătură cu politica de țară și a le face atâr-nătoare de ea, nu este o idee fericită. Ea, realizată, ne-ar împinge în desvoltarea noastră culturală la o unilateralitate, de care, dacă nu mâne, poimâne ne vom căi, ca de una ce ar fi măturie de săracie spirituală.

Cel-ce vrea să fie și postăvar și pânzar și croitor și pânurar (mai trebuia adaus: și „politic“! R. „T.“) deodată, în nici una din aceste meserii nu va ajunge la v'ro perfecțiune de dai Dóme! Dacă acesta e adevărat pe terenul meseriilor, cu atât mai adevărat va fi pe cel al ocupațiilor intelectuale.

Remână deci fie-care cu ale sale.

NOUTĂȚI

Din Causa Sântei s'rbători „Botezul Domnului“, anul proxim al f'iei noastre va apare Sâmbătă.

Ofițer român în armata noastră.

Cu învoirea ministeriului nostru austro-ungar de rezboiu, guvernul român a trimis iarăși un ofițer de vânători spre a face serviciu de studiu, în armata austro-ungară. E împărțit și și-a început serviciul în regimentul Nr. 3 de vânători tirolezi, cari staționează de present în garnisonă în Viena. Ofițerul își poartă uniforma sa română, asemănătoare într-o câțva cu uniforma bersaglier-ilor italieni.

Încunoștințare. Sub titlul „Pentru economii nostri“ am fost vestit și noi pe cei ce fi privește, că „Reun. rom. de agricultură din com. Sibiiului“ a hotărât de a întreprinde în iarna de față o călătorie la întocmirile economice din Mezöhegyes, cu scop de a căștiga cunoștințe folositoare, și acesta cu atât mai virtos, cu cât înaltul minister a hotărât a purta din visteria statului cheltuielile de drum și de întreținere pe timpul petrecut în Mezöhegyes. Călătoria a fost condiționată de numărul a cel mai puțin 30 proprietari, cari s'iee parte. Cum însă la apelul Reuniunii s'au înștiințat pentru călătorie în total abia 9 doritori, Comitetul „Reuniunii noastre agricole“, s' vede silit a vesti pe această cale, că va absta deocamdată dela această călătorie, rezervându-și a-și încerca norocul în anul viitor.

Procesul abatelui catolic Moris-seau, acusat cu crima de onor de om, se va judeca la 10 Ianuarie v. 1899 de Curtea cu jurați din Galați, în sesiune extraordinară. Curtea va fi presădată de dl consilier de Curte Sp. Stătescu.

Medicii români lăudați de nou, de o celebritate străină. Să știe cu câtă laudă s'a exprimat celebrul medic din Berlin Dr. Leyden, chemat la patul bolnavului Principe moștenitor al României în primăvara anului 1897, — asupra dibăciei și tratamentului perfect de corect în care medicii români au tratat b'la Principelui. Laudele sunau la adresa medicilor români Dr. Cantacuzino, Dr. Buicliu și Dr. Kremnitz.

Dilele acestea ne e dat să auzim o altă laudă frumoasă la adresa altor medici români bucureșteni.

Senatorul Monteoru s'a bolnăvit greu de o b'olă internă. Spunându-i-se că o operație e absolut necesară pentru eventuala în-cunjurare a catastrofei, bolnavul nainte de a se hotărî la asta, a chemat la sine pe celebrul medic vienez Dr. Nothnagel. Celebrul medic vizitând pe pacient, n'a putut decât să confirme opiniunea medicilor români, că o operație e absolut necesară. Despre această operație cetim în „Drapelul“ dela 31 Dec. v.:

„Alaltă-eri d. Monteoru a fost operat de dl Dr. Leonte, asistat de dnii Dr. Bădescu, Dr. Drugescu și doi interni din serviciul dlui Dr. Leonte de la Brâncovenă.

„La această operație a asistat și celebrul profesor din Viena Dr. Nothnagel, profesor Dr. Buicliu, Dr. Florea Teodorescu și Dr. Tatușescu.

„Imediat ce s'a făcut incizia mediană a pereților abdominali, s'a dat peste o pungă de puroiu sub ficat, în vecinătatea duodenului.

„Operația, de altminteria foarte serioasă, a reușit pe deplin, fiind făcută în cele mai bune condiții, lucrul care a făcut pe profesorul Nothnagel să felicite pe eminentul nostru hirurg dl Dr. Leonte pentru marea d'sale abilitate de care a dat atâtea dovezi“.

Operațiile sunt totdeauna foarte periculoase mai ales la omeni înaintați în vârstă, cu toate astea bolnavul Monteoru a trecut norocos peste ea, — d r, ca s' i-să scape viața înșai, nu s'a mai putut, căci în câteva zile, bolnavul a răposat.

Cu pedepsă grea de tot a lovit ministrul reg. ung. de culte pe tinerul Lucian Bolcaș, iurist an IV, în Oradea mare, eliminându-l din toate școlile din patrie și diploma ce și-ar căștiga-o în alte țeri, declarându-o nainte de nevalidă la noi, — pentru purtarea sa naționalistă.

Producțiune în Sebeșul-inferior. Corpul didactic din Sebeșul-inf. cu concursul unor tineri din jur, invită la producțiunea teatrală, ce o va arangia Mercuri, în 6 Ianuarie st. v. 1899 în edificiul școlii. Venitul curat este destinat pentru biblioteca școlară.

Program: „Cât e țara“... cor bărbătesc; „Țiganul șiret“, anecdotă declamată de Moise Gruia; „Noptea“ melodie franțuzescă, executată de corul bărb.; „Nemulțămîntului i-să ia darul“, piesă teatrală în 2 acte de * predată de 4 elevi. „La o rëndunică“ cor bărbătesc; „Soldan vitezul“, cantonetă comică de V. Alexandri, predată de I. Stoica. „Sună buciul“, marș executat de corul bărbătesc; „Cinel-Cinel“, piesă teatrală în 3 acte predată de persoanele: G. Stoica, inv., d-șorele: M. D. E. D. A. Costea, E. Ritivoi, P. Costea. După producțiune urmază dans.

Producțiune în Cața. Comitetul parochial gr.-or. rom. din Cața invită la producțiunea tinerimii adulte ce s' va ținea sub conducerea părintelui capelan P. Pintea, Mercuri 6/18 Ianuar 1899 (Țiua botezului Domnului) în una din salele școlii rom. gr. or. Venitul curat e destinat pentru biblioteca școlară și abon. unui jurnal pentru tinerimea adultă.

Program: „Ce te legeni codrule“ cor executat de tinerime. „Rugămintea din urmă“ declamată de Z. Lungu — „Doină“ și „Cucu“, coruri executate de tinerime.

„Nărodul și Negutătorul“ dialog predat de junii N. Comșa și Z. Lungu.

„Drumul de fer“ Comedie cu cântece reprezentată de: Elisa Lungu, Maria Micul, G. Lungu, M. Boeriu, I. Cabaș, G. Marcea, Elisabeta Bucur și Iosif Cubuș. — După producție, joc.

Pildă vrednică de urmat. Membrul ajutător al „Reuniunii sodalilor români din Sibiiu“ dl Alexandru Bobeș, mașinist în Sibiiu, din privilegiul răoșării cumnatului său, regretatul fruntaș Ioan Hulpuş din Alămor a întreprins în memoria decedatului și în favorul fondului văduvelor și orfanilor meseriașilor români, administrat de Reun. sodalilor, cum și în a fondului cu menirea de-a cumpăra cărți pentru ucenicii săraci o colecție, al cărei resulta este considerabila sumă de 30 fl. 40 cr. Suma împărțită în 2 părți egale de câte 15 fl. 20 cr. s'a adaus la fondul văduvelor și orfanilor, a cărui stare e ați 81 fl. 96 cr. și la fundațiunea Antoniu Bechnitz, cu menirea de a cumpăra cărți, a cărei stare e de 129 fl. 26 cr.

Două petreceri.

Cu dor mare a fost așteptată presăra de Silvestru, 31 Decembre v. 1898, de inteligența română din Sibiiu, aceea s'era, pe care *Junimea română* de aici s'a hotărât să ne-o facă plăcută prin arangierea unei petreceri împreunate cu dans.

Și s'era dorită în fine sosi.

Inteligența română din Sibiiu a grăbit în număr destul de frumos la petrecerea tinerimii, asigurându-o prin această de cuvenită atențiune ce i-o dă, precum și despre aceea, că e gata în tot momentul a sprigini interpretările frumoase ale ei.

Sala cea mare dela „Impăratul Romanilor“ pe la orele 8 era îndesată de public inteligent, apoi de mulțime de funcționari, teologi, studenți etc. iar printre ei, strălucind ca stelute, dragălașele domnișore tinere și vesele, așteptând începerea dansului.

Dansul s'a început cu *Hora*. După horă rënduri-rënduri încungiurau sala părechile sub presiunea acordurilor armonioase ale valsului. „Romana“ și „Cuadrilul“ a fost jucat de câte 40 perechi.

Astfel a decurs petrecerea în cea mai bună ordine și armonie până la orele 11½ când lăutarii obosiți de „muncă“ — anunță pauza.

Intr'un moment sala de dans s'a prefăcut în „refectoriu“ și în jurul meselor dansatorii cu frumosele lor vecine, discutau și se recreau. Că ce s' discuta mai ales, fmi e cam greu să spun, cu atât mai v'rtos că eu, bietul reporter, servin l pe alții (ca s' nu spun drept că pe „alte“), când m'am treșit, locurile dela masa cea mare erau toate ocupate

și astfel a trebuit să mă mulțumesc cu un loc așa mai de a două mână, și, — ce e mai trist: cât de bine departe de aceea în a căror rënd umblând mi-am perdut locul!.. Dar... așa-s eu de fel, — „altruist“.

Pe când conversația curgea mai viu, cu 5 minute înainte de orele 12, la un semnat lumina electrică s'a stins ca prin farmec, și iată posna-i gata: întunecime perfectă! Bieții tineri nu cutezau să se misce dela locurile lor, ca nu cumva să calce regulile „afurisirului“ de bonton...

În întunecime un cor improvisat din teologii seminariului nostru „Andreian“ a cântat frumosul cântec „*Tainic s' luptă*“. Orologiul anunță începerea *Anului Nou*: întunecul dispăre, lumina s' revarsă de nou, parcă mai frumoasă, și cei întruniți se felicită reciproc!

O mare surprindere a făcut publicului participant *tombola*, despre care nimeni, afară de d-nii arangeri, n'au avut cunoștință. S'au sortat și căștigat 20 obiecte. Puțini au căștigat, mulți au dat!.. și între cei mulți, și eu nesubscrisul...

S'a isprăvit cu felicitările, s'a isprăvit și cu *tombola*, masa s'a ridicat și lăutarii „recreați“ și-au început iarăși munca lor, iar noi am *continuat începutul Anului Nou*, cu veselie și cu dragoste!..

Dansul s'a urmat până la orele 4 dimineța, când ne-am depărtat mulțumiți de reușita splendidă a petrecerii *Junimii*.

O a doua petrecere s'a arangiat din partea „*Reuniunii sodalilor români din Sibiiu*“, în 2/14 Ianuarie a. c. Imi permit a constata, că nici odată producțiunile meseriașilor români din Sibiiu nu au fost așa de cercetate ca de astădată! Vasta sală dela „Gesellschafts“ s'a dovedit de prea mică pentru a putea cuprinde pe toți participanții. Inteligența din Sibiiu și-a făcut datorința față da numita reuniune, participând într'un număr cât se p'ote de mare. Am observat și o mulțime de oșpeți de prin satele din jurul Sibiiului, așa „*Reuniunea sodalilor din Seliște*“ și-a trimis reprezentanții, pe d-nii: Simonet, Cifra, Minoiu și O. Stefleu; apoi familia Hociotă, Vule (Seliste), precum și alte familii din Gurariului, Sadu, Ocna, Porcești etc.

Plăcută impresiune a făcut asupra publicului participant momentul, când am apărut pe bină un frumos număr de coriste îmbrăcate în frumosul nostru costum românesc împodobit ici colea câte cu o pantlică națională, și la un semn dat a conducătorului lor, dl *Candid Popa*, a început cântarea „Cu respect vă salutăm“.

Au urmat apoi celelalte cântări din program, 6 la număr. Toate au fost executate cu cea mai mare acurateță, dar' nici aplausele cele furtunoase și prelungite ale publicului nu au lipsit.

Nimbul producțiunii l-a ridicat punct ultim din pragam „*Jorgu dela Sadagura*“ comedie în trei acte de V. Alexandri. O piesă frumoasă și nu tocmai ușoră de predat. Aici d-șora *Maria Costea* s'a distins, interpretând admirabil rola „*Gahiței Rosmarinovicu*“, d-șora voiajurilor. F'orte natural și bine a jucat d-na *Elisabeta Ciontea*. Dintre bărbați rolurile principale le-au avut d-nii: *Demetriu Axente*, G. Mușiu, N. Stroilă, I. Bologa, M. Simonet și D. Baltez. Toți și-au priceput rolurile f'orte bine, dar dintre toți mai acurat a sciut s' și interpreteze rola dl *D. Axente*. Debutantul a fost resplătit, sub durata producțiunii, cu furtunoase aplause, meritate.

După teatru, sodalii nostri ne-au delectat cu jocurile „*Călușul și Bătuta*“.

S'a început apoi hora și s'a continuat în alte jocuri până la orele 5 dimineța.

Ca un curios amintesc, că dl Victor *Tordășan*, preș. Reuniunii, în decursul dansului a cerut delă fiecare participant 1 cr., fără de a arăta motivele „*esecuției*“ și numai după colectare ne-a spus, că curiositatea de a sci câți omeni au participat la petrecere l'a îndemnat să întreprindă „*colecta*“. Pe basa crucerilor adunați se constată, că prezenți au fost 589 de inși, iar această sumă e destinată pentru fondul văduvelor și orfanilor meseriașilor din Sibiiu.

Frumoase succese ale Reuniunii! O.

Notiță Literară.

„*Familia*“, carea a dat de Crăciun un număr mărit și îngrijit, a scos și de anul nou (primul număr din anul al 35-lea) un număr ales, printre scriitorii căruia remarcăm numele dlor Iosif Vulcan care își publică piesa „*Gărgăunii Dragostei*“, Rădulescu-Niger, Elena din Ardeal, Maria Cioban, Drd. Cor. Nedelcu.

În fruntea numărului e *fotografia* f'orte reușită a I. P. S. Sale părintelui Episcop *Ioan Mețianu*, noul nostru Arhiepiscop și Metropolit, încadrată într'o schiță biografică pe care ne vom face plăcerea a o reproduce și noi.

Familia e vrednică de tot spriginul familiilor inteligente române, și anume cu atât mai v'rtos, că pentru anul curent mai promite și bogate premii de frumoase tablouri abonaților săi.

„*Flóre albastră*“, continuă a apare cu un cuprins literar f'orte distractiv, plăcut. Numărul 12 (de Crăciun) a apărut f'orte îngrijit: 10 bucăți literare în prosă, cu 7 poezii presărate printre ele. Îndoesebi ese tot mai mult la ivelă în colónele acestei reviste un poet nou de un real talent, ce se ascunde sub numele *Elvira Santorino*. Poeziile acestui scriitor ne lasă să legăm frumoase speranțe de viitorul lui literar. Reproducem în foia numărului de ați o poezie și o piesă în prosă din acest număr al „*Flórei-Albastre*“ pe care o recomandăm stăruitor și iubitorilor dn literatură de pe la noi.

VARIAȚI

Teatrele din New-York. Cunoscând greutățile, ca s' nu d'icem imposibilitățile, cu cari s' luptă teatrele chiar și în țeri pretinse înaintate, ca de es. la noi, ori în România, unde abia ai 2—3 teatre de dai d'óme, și și acelea bine... subvenționate, — cetitorul își p'ote face o idee despre deosebirea vieții dela noi și cea a mult pomeniților americani, dacă vom spune, că de pildă în New-York sunt afară de o sută de scene engleze, și teatre naționale ale fie-cărei colonii imigrate! Aceste teatre sunt cu deservșire populare, și publicul lor este naiv și puțin pretentios. Scriitorul american, John Corbin, descrie în „*Harper's Magazine*“ acest public curios al teatrelor din New-York. În acest scop el a întreprins expediții în aceste teatre exotice, și a făcut cu această ocazie descoperiri f'orte remarcabile. Cele mai ciudate din aceste teatre sunt: *teatrul italian* și teatrul „*yiddish*“ (în jargonul evreo-german). Cele mai multe din piesele cari se j'ocă în aceste teatre sunt sau alcătuite chiar la fața locului, sau adaptate publicului care vizitează aceste temple ale Thaliei. Firește „arta dramatică“ în aceste teatre este adesea crudă și ridiculă, dar la sfirșitul reprezentației trebuie să mărturisești, că entusiasmul artistic s' găsește mai viu și mai spontan pe aceste scene populare și cu public din pături de jos, de cât în teatrele noastre înzestrate cu totă rafinăria școlii moderne!..

Poșta redacțiunii.

La locul acesta am sulevat în Nr. 143 din 1898 a diariului nostru chestiunea opririi numai în Hunedóra a colectei pentru monumentul lui Șaguna, despre ce noi primisem informațiune cu totul din alt loc, ér nu dela parochul nostru din Hunedóra. Am adresat însă cele afirmate de noi în acel număr parochului nostru George Oprea, ca prin această s' i atragem atențiunea asupra vederilor noastre. Acum ne trimite parochul numit următorea rectificare, pe care o publicăm la acelaș loc.

Onorată Redacțiune!

Mă rog în interesul adevărului, ca afirmarea din poșta Redacțiunii „*Telegrafului Român*“ Nr. 143, „ne mirăm, că se aplică față de noi dispozițiunile unei ordinațiuni ministeriale și încă din partea unui bărbat care — ca membru al corporațiilor noastre bisericesti superioare, — cunoșce statutul organic“, s' se rectifice într-ucolo, că oprirea verbală în cestiunea cunoscută, sa întemplat din partea capitănatului orășenesc, și bărbatul la care se face alusiune în acel răspuns, nu poartă vina.

Hunedóra, la 1/13 Ian. 1899.

cu totă stima:

George Oprea:
paroch gr.-or.

Dlui V. St. preot în Grind-Cristur. Pentru druce comitatense nu s' prestăză nimic în natură, ci s' plătesc în bani; scutire nu există.

Dela lucrul drumurilor comunale în unele comune parochul e scutit pre basa usului vechiu, dar dispozițiune generală, lege s'eu ordinațiune, nu există.

Nr. 637/898

[221] 2-3

Nr. 224

[1] 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de cl. III-a Mogoș-Valea-barnei, protopresbiteratul Lupșei, se escrie nou concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.” pe baza ordinului Vener. Consistoriu arch. din 10 Novembre 1898 Nr. 8229 Bis.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 389 fl. din care o terțialitate compete cantorului.

Doritorii de a reflecta la acest post sê-și așternă suplicile concursuale instruite după normele din vigôre, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul prescriș.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Lupșei în conțelegere cu comitetul parochial:

Ofenbaia, în 7 Decembre 1898.

Ioan Danciu,
protopresb.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr.-or. de a III-a clasă din Berghia-de-câmpie, în tractul protopresbiteral al Murș-Oșorheiului, — se escrie prin acêsta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Rnmân”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt cele stabilite în ședința sinodului acestei parochii la 28 Iunie a. c., cari dau un venit anual de 332 fl. 10 cr. v. a.

Informațiuni detaiate despre acêsta parochie se pot lua dela comitetul parochial în fața locului și dela subsemnatul protopresbiter.

Competenții își vor trimite cere-rile lor concursuale, instruite în regulă, la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Murș-Oșorhei, 25 Iuliu 1898.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Murș-Oșorheiului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Manegutiu,
protopresbiter.

Anuar financiar și economic

pe

1898

redactat de

Petra Petrescu.**Anul V.**

Prețul fl. 1.20.

De vânzare la

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

Au apărut:

Un capitol din contabilitatea dublă

din

de

I. C. Panțu,profesor la școala comercială superiôră din
Brașov.

Prețul 50 cr.

„Dotățiunea Clerului”.

(Avis preoțimei nôtre.)

Este sciut, că **articolul de lege XIV. din 1898 despre întregirea venitelor parochiale**, intră în valôre cu 1 Ianuarius n. 1899. Corporațiunile nôtre competente încă nu s'au pronunțat asupra acceptării sau neacceptării sumelor oferite din partea statului, ca întregire, căci legea este facultativă. Fiind timpul înaintat, Consistoriul archidieceșan trimite în zilele acestea blanchete nôue pentru adunarea datelor privitoare la venitele sigure ale singuraticelor parochii, ca astfel sê se pôtă judeca pe base de date temeinice. Ca sê se pôtă purcede în chip corespunșător la umplerea datelor de lipsă și sê se pôtă induce tôte fără eventuala păgubire a celor îndreptățiți, este fără îndoială necesar, ca se cunôsă tôte parochii,

legea însași,

în tôte amênunțele ei. În scopul acesta a tradus dl Dr. **Elie Cristea** acest articlu de lege, pe care îl recomandăm în atențiunea tuturor, pe cari îi privesce. Traducerea a apărut în tipografia archidieceșană și se pôte procura cu prețul de 20 cr. + 3 cr. pentru porto, atât dela traducător, cât și dela librăria archidieceșană.

În Tipografia archidieceșană din Sibiu a apărut

DOTAȚIUNEA CLERULUI.

Reflexiuni asupra proiectului de lege despre întregirea
venitelor preoțesci

de

ILIE DINURSENI.

Broșura se estinde pe 147 pagini și are următorul cuprins:

Un studiu asupra proiectului de lege mai sus numit, care s'a publicat în mai mulți numeri ai „Telegrafului Român” din anul acesta. Memoriul dela 1850 al episcopului, mai târziu metropolitului

ANDREIU baron de ȘAGUNA,

asupra dotațiunii clerului; apoi proiectul de lege despre întregirea emolumentelor preoțesci și în urmă interesanta motivare, cu care ministrul cultelor și instrucțiunii publice a prezentat dietei acel proiect, și pe care diarele române au publicat'o numai în scurte excerpte.

Fiind chestiunea dotațiunii clerului actuală, credem, că autorul acestei broșure a făcut un bun serviciu bisericei române, dând ocașiune clerului a cunôsce cât mai de aprôpe numitul proiect care privesce atât de deapropo sôrtea lui. Este în interesul bisericei că proiectul sê fie cunoscut în cercuri cât mai largi, de aceea o recomandăm mai ales atențiunii clerului nostru, precum și a aceloră, cari sê interesează de mersul afacerilor nôtre bisericesci.

Prețul 1 corónă.

Se pôte procura din

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

Cel mai indispensabil Călindariu pentru fiecare preot și învățătoriu este fără îndoelă

Călindariul

archidieceșan,

ce se pôte procura la **Librăria archidieceșană**, Sibiu cu prețul de **30 cr.**

Călindariul pe anul **1899** este dedicat memoriei răposatului arhiepiscop și metropolit **Miron Romanul**, cuprindând: fotografia aceluia, o biografie scurtă, apoi date interesante din bôla lui, môrtea, înmormântarea și numeroșe condolențe, incurse din acest incident. Pe lângă partea pur calendaristă mai cuprinde genealogia, consemnarea regenților mai însemnați din Europa; afaceri de poștă, tren și telegraf, scala timbrelor și computărilor de interese, precum și întreg șematismul metropoliei ortodoxe române din Transilvania și Ungaria și în deosebi șematismul amênunțit al archidieceșei, atât de trebuincios în tôte afacerile bisericesci și școlare. Indicarea agendelor parochiale și protopresbiterale, specificate după luni; estrase folositoare din regulamentele consistoriului archidieceșan; indigitari pentru învățătorii soldați; tîrgurile, anunțuri etc.

Îl recomandăm tuturor!